

POLICIA ÚLTIM MODEL

—Ya pueden Vds. entrar en funciones.
Ya están aquí los sables.

(Dib. de PLANAS.)

Italia ha intentat cedir á l'Argentina, per vint milions de dollars, tres acorassats, que de segur aniran á aumentar la flota d'aquella república.

Aixís és com s'han de fer aquestas cosas: públicament y sense misteris, y no usant altres procediments enredats que tot espanyol sab per desgracia.

Encara está bellugant la cúa de l'últim viatge regi. En Maura, que tanta pressa va donarse en aprofitar l'efecte de la inauguració de la Reforma, no s'ha apresat gens ni gota en eximir á Barcelona del pago de las 900.000 pessetas que li reclama l'Hisenda com á drets reals del contracte firmat entre l'Ajuntament y el Banc Hispano-Colonial.

Ara 's veurá ab quant acert varen procedir els regidors republicans que 's negaren á fer acte de presència en l'aparatosa ceremonia disposada per en Maura, ab fins merament politichs.

No podían consentir que un governant

s'apoderés d'una obra barcelonina, y encara, per postres, reclamés els drets d'autor.

EL TESTAMENT DEL SUFRAGI

Jo. el Sufragi Universal, estant á punt de morir d'una *maurititis* mortel, y no volguentme assistir el País, metge excelent, l'únich que salvarme pot; abans d'anarmen al sot otorgo aquest testament :

Sufragis no 'm vull deixá, ni per mi pot ser que n'hi hagi havent de fer el Sufragi el mateix que ara 'l desfá.

De deutes no 'n vaig contreure més que un, que may pagaría : els vots que á la Monarquia sempre vaig queda'ls á deure.

Llego al Senat y al Congrés, que ab mi perden els recursos, un mollo de fer discursos y un fonógraf ademés.

Als cacichs, que tanta pena passaren per descansarme, desitjo agraht mostrarme y els llego... Serra-Morena.

Als polítichs tabalots, ruchs, cobarts y sense manya, deixo l'Historia d'Espanya per' qué l'omplin de ninots.

Al contribuyent, que feu miracles de mansuetut, faig el llegat merescut : els goigs de Sant Bartomeu.

Als encasillots, llegar vull una deixa senzilla, y els hi deixo una *casilla*... en la presó celular.

A l'amich Jurat, escull del déspota y del cacich, li deixo un consell d'amich : «Posa la pell en remull.»

Y al poble, bestia de reata sens cor ni sanch en las venas, deixo 'ls grillons y cadenas... que hauria de dú 'l que 'm mta.

Ante mt. PAU NYAP.

LAS CONCURRENTAS Á LA «VISTA»

—Y hé, en concret, ¿qué n'has tret de tant anar á l'Audiencia?
—Que aquest estiu tornarem als canotiers, que las faldillas ab visu han ben passat, y que l'Enriqueta Farriols anava tronadissima.

(Dib. de SMITH.)

El *meeting* celebrat diumenge al Tivoli pels enemichs de la cultura, va resultar un acte insignificant. Ben clarament se va veure que l'esperit del poble de Barcelona no está ab ells. A pesar dels grans esforços que havían fet pera omplinar el local, no ho conseguiren del tot, y encara l'immensa majoria dels concurrents eran curiosos, com ho demostra 'l següent fet :

Gada vegada que acabava de parlar un predicadre, una corrúa de públich sortía de la sala com si ja estiguessin tips de sentirho. Aquesta deserció se va anar repetint ab cada un dels que feren ús de la paraula. Bé es veritat que tots ells rivalisaren en xavacanería y falta de convicció.

Cap al final tot just si hi havia mitj teatre ocupat.

Un concurrent va dir :

—Está vist que quant més se desganyitan menos gent son.

Realment aquest y no altre és el resultat de la campanya que están fent contra la cultura.

S'está discutint en el Senat la lley contra 'l terrorisme. Una nova arma de que vol provehirse 'l Govern pera proceder ab la més desatentada arbitrariedad.

Pretén en Maura que, posant en vigor aquesta lley no hi haurá necessitat de suspendre las garantías. Y és veritat, las garantías, ab la nova lley, estarán, no ja suspesas, sino *penjadas* sempre.

Lo més curiós és l'oposició que fan al projecte *aterrorisador* els senadors lliberals y demócratas dinástichs. En Maura 'ls hi fa avinent que en aquest particular no ha fet altra cosa que copiarlos á n'ells.

—Repaséu—els diu—el vostre projecte de l'any 1894 y ho trobaréu.

Els lliberals y demócratas dinástichs recordan á n'en Maura que en aquella fetxa ell els hi feya l'oposició.

—Per qué, donchs,—li diuhen,—pendre avuy pel teu compte lo mateix que llavoras combatías?